

ikke større Haab om, at det skal kunne lykkes at faa denne Bevilling paa 1 Mill. Kr. forhøjet. Jeg er ikke saa sangvinsk at tænke mig, at den højtærede Trafikminister skulde være villig til at ændre Kurs, ej heller tør jeg nære Forventning om, at Finansudvalgets Flertal vil kræve mere til dette Arbejdes Udførelse i det kommende Aar. Men saa vil jeg rigtignok meget gerne indtrængende henstille til den højtærede Trafikminister at drage Omsorg for, at denne Million, som forventelig bliver bevilget, anvendes paa den egentlige Personbanegaard, saa at man kan faa dette Arbejde fremmet med den størst mulige Kraft og undgaa, at det Virvar, som nu hersker inde midt igennem Byen, skal vare længere end højest nødvendigt.

Den gamle Personbanegaard er nu fuldstændig nedbrudt, man maa klare sig med en Træbarak, og Perronforholdene er mildest talt uhyggelige og i høj Grad farlige. Det er kun faa Dage siden, en rejsende her fra København blev fundet dræbt under et af Togene paa Aarhus Banegaard. Hvorledes Ulykken er sket, vides ikke, men det er kun mærkeligt, at der ikke allerede tidligere er sket større Ulykker. Man bevæger sig paa nogle provisoriske Planker, Sveller lagte ovenpaa Grusbunker for at jævne Terrænet. Naar det er halvmørkt om Aftenen, og man er belæsset med Rejsetøj, er det uhyre let at snuble, for ikke at sige uhyre vanskeligt at undgaa at snuble. Disse Ulemper bør afhjælpes saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt. Nu er Forberedelserne tilendebragt, alt er planlagt, nu kan der sættes Kraft paa Arbejdet, der er ikke noget, der behøver at forsinke dette.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at man ikke kan se paa Banegaardsforandringen i Aarhus paa samme Maade som paa andre Banegaardsforandringer her i Landet. Man kan aldeles ikke sammenstille dette store Arbejde i Aarhus med Københavns Banegaards, Odense Banegaards eller Aalborg Banegaards Flytning. I de Byer, jeg har nævnt, blev de nye Banegaarde opført paa helt andre Steder, og man kunde benytte de gamle, som de var, og give sig Tid til i Ro og Mag at gøre de nye færdige; der var ikke nogen Grund til særligt Hastværk. Forholdene er helt anderledes i Aarhus, hvor det nye skal opføres akkurat paa det

gamles Plads, hvor den gamle Banegaard er nedbrudt og jævnet med Jorden, og hvor man nu kører under saa primitive Forhold, at det er ganske umuligt for en saa stor By; og rent ud uhyggeligt bliver det jo, at der er Udsigt til, at der vil gaa, som sagt, en halv Menneskealder, før man i det hele taget kommer i Orden. Hvis den højtærede Trafikminister vilde drage Omsorg for, at Arbejdet ude i Mølleengen, Sporarbejdet og Jordanlægget ved Godsbanegaarden o. s. v. blev indstillet, saaledes at hele Millionen kunde anvendes til Personbanegaardens Opførelse og Arbejdet inde i Byen, vilde maaske Skaden derved noget kunne afbødes. Men jeg kan ikke indse, hvorfor der ikke kan tages noget større Bevillinger nu, medens Tid er, naar der dog er beregnet 16½ Mill. Kr. til dette Arbejde og disse Penge skal anvendes; det kan vel ikke forstyrre den tilstræbte Balance i nogen synderlig Grad.

Drachmann: Fra dansk Side har man mødt de sidste Aars stadig voldsommere norske Pressekampagne mod os med en Tilbageholdenhed, som har bragt os Anerkendelse fra neutral Side, f. Eks. i betydende svenske Presseorganer, og som muligvis kan have lettet vore officielle Forhandlere i Grønlandssagen deres Stilling som Tilhørere overfor de norske Synspunkter, men som lige saa sikkert har været til Skade for den sunde Udvikling mellem de to Nationer i det hele taget. Det har været bemærkelsesværdigt, at samtlige de store Partiers Ordførere i dette høje Ting i deres Programtaler har vist den samme Disciplin overfor det saakaldte grønlandske Spørgsmaal, og ogsaa jeg skal for mit Vedkommende bøje mig for Kravet om Tavshed om dette specielle Spørgsmaal, saa længe de nu løbende Forhandlinger staar paa.

Derimod mener jeg, det er ganske nødvendigt, at der fra dette Sted gives Udtryk for, hvad man fra dansk Side maa føle overfor den samlede norsk-danske Situation, som er skabt, ikke gennem de officielle Forhandlinger om Grønlandsspørgsmaalet, som endnu ikke er offentligt kendte, og hvis Skæbne jo er uvis, men gennem den norske offentlige Menings Behandling af Forholdet mellem de to Lande taget i videste Forstand. Har man fulgt denne Bevægelses Udvikling, i Skrift og Tale, i Pressen, i Stortinget og